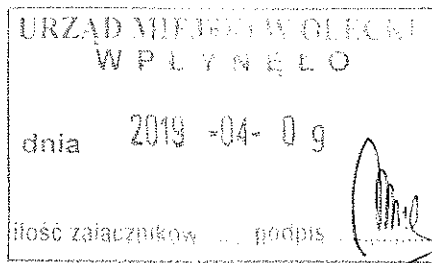

Gogolinek, dnia 04 kwietnia 2019 r.,

Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Olsztynie
ul. Michała Kajki 10
11-041 Olsztyn

za pośrednictwem:

Burmistrza Olecka
Plac Wolności 3
19-400 Olecko

8504119

Gus Jan

P. Dvorak

12.04.2019

ylh

Skarżący:

ANNA JAKUBOWSKA

reprezentowany przez:

Annę Jakubowską
EkoPolska Mojesowicz Sp.k.
Gogolinek 22, 86-011 Wtelno

Odwołanie

Od Decyzji Burmistrza Olecka z dnia 19 marca 2019 r., znak: GKO.6220.12.2017

Działając na podstawie art. 127 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (zwany dalej *K.p.a.*) składam odwołanie od Decyzji Burmistrza Olecka z dnia 19 marca 2019 r., znak: GKO.6220.12.2017, o odmowie wydania środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na *budowie obiektu inwentarskiego (kurnika) na działce o nr ewid. 43/4 w miejscowości Rosochackie, gmina Olecko*. Jednocześnie, w oparciu o dyspozycję art. 142 *k.p.a.* zaskarżam także postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 22 października 2019 r., znak: WOOŚ.4221.64.2018.MG odmawiające uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Wspomnianej decyzji zarzucam naruszenie:

1. przepisów postępowania administracyjnego,
 - zasady praworządności (art. 6 *k.p.a.*) – poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie;
 - zasady prawdy obiektywnej (art. 7 *k.p.a.*) – poprzez niewyczerpujące przeanalizowanie stanu faktycznego sprawy polegające na oparciu wydanych rozstrzygnięć o subiektywne opinie niepoparte konkretnym materiałem dowodnym, podczas gdy Wnioskodawca przedstawił w pełni rzetelny i kompleksowy Raport pozwalający na przyjęcie, że planowane przedsięwzięcie nie będzie stanowić zagrożenia dla ludności i środowiska;
 - zasady pogłębiania zaufania obywateli (art. 8 *k.p.a.*), - poprzez naruszenie zasad bezstronności i równego traktowania;
 - zasady informowania stron (art. 9 *k.p.a.*) – poprzez niewyczerpujące i niekompletne uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji;

- art. 107 *k.p.a.* - poprzez brak w uzasadnieniu decyzji elementów wymaganych przez przepisy prawa, ogólnikowość uzasadnienia, a także nieściśłości w jego treści, jak również pominięcia okoliczności istotnych dla prawidłowej oceny sprawy, na potwierdzenie których to okoliczności w aktach przedmiotowej sprawy znajdują się stosowne dowody;
- zasady przekonywania (art. 11 *k.p.a.*) – poprzez brak kompletnego wyjaśnienia przesłanek, którymi kierował się Organ przy podejmowaniu decyzji.

2. przepisów prawa materialnego w szczególności:

- Art. 22 i art. 64 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* poprzez wydanie przez Organy orzekające rozstrzygnięć negatywnych, które w konsekwencji niezasadnie ograniczają uprawnienia właścicielskie Wnioskodawcy.

Mając powyższe na względzie, wnoszę o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji Burmistrza Olecka, z dnia 19 marca 2019 r., znak: GKO.6220.12.2017 w całości, a także na zasadzie dyspozycji art. 142 *k.p.a.* o uchylenie w całości postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 22 października 2018 r., znak: WOOŚ.4221.64.2018.MG i wydanie decyzji o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonej decyzji Burmistrza Olecka, z dnia 19 marca 2019 r., znak: GKO.6220.12.2017 w całości, a także na zasadzie dyspozycji art. 142 *k.p.a.* o uchylenie w całości postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 22 października 2018 r., znak: WOOŚ.4221.64.2018.MG w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Organowi pierwszej instancji ze wskazaniem okoliczności, które tenże Organ powinien wziąć pod uwagę podczas ponownego rozpoznania sprawy.

Dnia 21 listopada 2017 r. Wnioskodawca Pan Wojciech Wójcik działający przez pełnomocnika Panią Annę Jakubowską złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na *budowie obiektu inwentarskiego (kurnika) na działce o nr ewid. 43/4 w miejscowości Rosochackie, gmina Olecko*. Do wniosku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (zwana dalej *uooś*) zostały dołączone niezbędne załączniki.

Burmistrz Olecka pismem z dnia 10 stycznia 2018 r., znak: GKO.6220.12.2017 zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olecku i do Państwowego Gospodarstwa Wodnego, Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Augustowie o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ewentualnego zakresu raportu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny opinią z dnia 18 stycznia 2018 r., znak: ZNS.4083.2.2018 uznał, że dla wnioskowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił pełny zakres raportu ooś. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie opinią z dnia 29 stycznia 2018 r., znak: WOOŚ.4220.26.2018.NS.1 uznał, że dla wnioskowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił pełny zakres raportu ooś. Państwowe Gospodarstwo Wodne, Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Augustowie opinią z dnia 12 lutego 2018 r., znak: BI.ZZŚ.1.436.3.2018.LG uznał, że dla wnioskowanego przedsięwzięcia nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Po analizie opinii organów wpadkowych – organ prowadzący postępowanie postanowieniem z dnia 23 marca 2018 r., znak: GKO.6220.12.2017 stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ustalił zakres raportu. Burmistrz Olecka pismem

z dnia 16 kwietnia 2018 r., znak: GKO.6220.12.2017 zawiesił postępowanie do czasu przedłożenia przez Wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dnia 02 lipca 2018 r. Wnioskodawca przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Burmistrz Olecka pismem z dnia 01 sierpnia 2018 r., znak: GKO.6220.12.2017 wezwał Wnioskodawcę o uzupełnienie raportu. Dnia 03 września 2018 r. oraz 11 września 2018 r. Wnioskodawca uzupełnił raport. Burmistrz Olecka postanowieniem z dnia 02 października 2018 r., znak: GKO.6220.12.2017 podjął zawieszone postępowanie.

Burmistrz Olecka dnia 03 października 2018 r. zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olecku z prośbą o wydanie opinii dla planowanej inwestycji, do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie o uzgodnienie warunków realizacji inwestycji oraz do Państwowego Gospodarstwa Wodnego, Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Augustowie o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Państwowe Gospodarstwo Wodnego, Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Augustowie zawiadomieniem z dnia 09 października 2018 r., znak: BI.ZZO.1.436.275.2018.AN poinformowało o przekazaniu sprawy według właściwości Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku pismem z dnia 23 października 2018 r., znak: BI.RZŚ.436.107.2018.MC poinformował, że na skutek zmiany przepisów prawa nie zajmie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 22 października 2018 r., znak: WOOŚ.4221.64.2018.MG odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowej inwestycji.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olecku dnia 29 stycznia 2019 r., znak: ZNS.4083.21.2018 wyraził pozytywną opinię dla wnioskowanej inwestycji.

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie Burmistrz Olecka dnia 19 marca 2019 r., znak: GKO.6220.12.2017 wydał decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Skarżona decyzja i postanowienie zostały wydane z naruszeniem przepisów postępowania tj., art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 77 oraz art. 80, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, a także z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Bezspornym faktem jest to, iż planowana inwestycja zaliczona została do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 *ustawy o oś*, a także w § 3 ust. 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* [Dz. U. z 2016 r., poz. 71].

Na wstępie należy zwrócić uwagę na fakt, iż *Raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko*, przedłożony w rozpatrywanej sprawie zawiera wszystkie informacje, które są wymagane na podstawie art. 66 *ustawy o oś* i szczegółowo uwzględnia charakter przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odnosząc się do poniesionych przez Organ zarzutów, wskazuje się co następuje:

W pierwszej kolejności należy mieć na uwadze, że co prawda żaden przepis ustawy nie określa wprost, czy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter uznaniowy, czy też jest decyzją związaną, jednak należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w literaturze przedmiotu, że z uwagi na fakt wprowadzenia przez taką decyzję ograniczeń w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, chronionego przez art. 21 *Konstytucji RP*, organy administracji nie mają w tym zakresie swobody, a wydana decyzja negatywna może nastąpić tylko w sytuacjach przewidzianych prawem [K. Gruszecki: *Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Komentarz, Wrocław s. 255].

Należy również podkreślić, że *ustawa uo oś* zawiera zamknięty katalog przypadków, w których Organ może wydać odmowną decyzję środowiskową i tylko wskazane w ustawie przesłanki

mogą skutkować decyzją odmowną [wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt. II SA/Łd 285/13, LEX nr 1333585]. Przesłanki odmowy zgody polegać przy tym mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (art. 81 ust. 2 ustawy), wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w *planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza*, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38j ustawy - *Prawo wodne* (art. 81 ust. 3 ustawy). O ile zatem żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań. W niniejszym postępowaniu doszło do sytuacji, w której Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie wydał dnia 22 października 2018 r. niezaskarżalne postanowienie o odmowie wydania warunków realizacji dla wnioskowanej inwestycji. Zdaniem Skarżącego postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, mimo, że sam stwierdził brak w polskim prawodawstwie aktu prawnego zwanego ustawą odorową, to jednak treść uzasadnienia oparł na ww. nie istniejącym przepisie prawa.

Jednocześnie należy podkreślić, iż brak norm w zakresie danego elementu ochrony środowiska nie może być podstawą do braku akceptacji konkretnej inwestycji. Organ wskazuje m.in., iż: „w chwili obecnej brak jest przepisów prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza, przez co oddziaływanie hodowli zwierząt ocenia się na podstawie rozprzestrzeniania się w powietrzu zanieczyszczeń, dla których określone zostały wartości odniesienia lub dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu (amoniak, siarkowodor), zgodnie z referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu [...]”. Należy podkreślić, iż w przedłożonym „Raporcie...” na podstawie obowiązujących przepisów, referencyjnej metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu oraz zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w *sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu*, zostały przedstawione szczegółowe analizy odnoszące się do standardów jakości powietrza. Analizy te wykazały dotrzymanie w/w standardów, co zostało potwierdzone przedłożonymi do „Raportu...” odpowiednimi analizami – **zgodnymi z obowiązującymi, aktualnymi przepisami prawa**. Ponadto należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż wszystkie wyliczenia zostały sporządzone za pomocą oprogramowania komputerowego **zgodnego z wytycznymi zawartymi w w/w rozporządzeniu z dnia 26 stycznia 2010 r.** Pakiet wykorzystany do sporządzania analiz posiada atest Instytutu Ochrony Środowiska w Olsztynie nr BA/147/96. Warto w tym miejscu przypomnieć Ideę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, czyli rzetelne przedstawienie prawdopodobnych oddziaływań na podstawie obowiązujących przepisów oraz za pomocą odpowiednich instrumentów, do których można zaliczyć programy komputerowe. W przypadku, gdy w prawodawstwie polskim nie ma aktu prawnego określającego dopuszczalne poziomy wartości uciążliwości odorowych, trudno znaleźć racjonalne wytłumaczenie kwestionowania przez Organ analiz przyjętych w „Raporcie...”, w którym zawarto zapisy dotyczące możliwości emisji substancji tzw. odorów.

Nie można wykluczyć całkowicie oddziaływań zapachowych na powietrze, co jest również związane ze specyfiką rejonu, w którym ma się znaleźć planowana inwestycja. Ponadto w analizach oddziaływania, wykonanych na podstawie w/w atestowanego oprogramowania, nie stwierdzono przekroczeń, które uniemożliwiałyby powstanie omawianej inwestycji. Brak norm w zakresie danego elementu ochrony środowiska nie może być podstawą do braku akceptacji konkretnej inwestycji. Dodatkowo chów oraz hodowla zwierząt inwentarskich, stanowi tylko namiastkę prowadzonych w Polsce działalności, które generują do powietrza substancje odorowe.

Należy wskazać, że postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia nie jest postępowaniem w przedmiocie udzielania decyzji o warunkach zabudowy czy pozwolenia na budowę, stanowiąc etap poprzedzający postępowanie w powyższym zakresie. Przepisy dotyczące ocen środowiskowych wprowadzone zostały w wyniku implementacji przepisów wspólnotowych i służą mają wyłącznie weryfikacji oddziaływania inwestycji kwalifikowanych, a więc takich, które

powodują albo mogą powodować potencjalne niebezpieczeństwo dla środowiska. Postępowanie to dotyczy planowanego przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia czy inwestycja w kształcie opisanym we wniosku inwestora zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska [wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 kwietnia 2010 r. sygn. akt II OSK 696/09, czy z dnia 30 czerwca 2010 r. sygn. akt II OSK 988/09].

Należy zwrócić uwagę, iż wobec przyjęcia ustawowych (w drodze przepisów wykonawczych do ustawy) standardów oddziaływania określonych zagrożeń na środowisko, wyznaczających wielkości graniczne w tym zakresie, rola odpowiedniego organu w tym zakresie, w istocie winna sprowadzać się do stwierdzenia, czy zamierzone oddziaływanie mieści się w wyznaczonych przez przepisy granicach lub też czy je przekracza. Należy wyraźnie podkreślić, iż Organ nie działa wyłącznie na podstawie aktu wiedzy, ale na podstawie konkretnych, obowiązujących przepisów prawa, a więc aktu władzy, niezależnie od jego podbudowy naukowej. W konsekwencji rola Organu sprowadzać się winna, w tego rodzaju sprawach do kontroli zachowania standardów wyznaczonych przez prawodawcę.

W tym miejscu należy podkreślić, że decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest uzależniona od niezaskarżalnego i istotnie kształtującego ją postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska w przedmiocie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, to jednak powinno ono podlegać wnikliwej kontroli organu odwoławczego. Zgodnie z treścią wyroku WSA w Olsztynie z 9 grudnia 2010 r., II SA/OI 755/10, LEX nr 969441, NSA z 21 lutego 2012 r., II OSK 2543/11, LEX nr 1138180 oraz WSA w Warszawie z 27 maja 2014 r., VIII SA/Wa 549/14, LEX nr 1548189 nie można dopuścić do takiej sytuacji, że niezaskarżalne i nieweryfikowalne postanowienie wydane w postępowaniu akcesoryjnym będzie bezwzględnie dyktować wynik postępowania głównego. Wobec faktu, że organ wydający rozstrzygnięcie w postępowaniu głównym jest związany tym postanowieniem, nie może go oceniać, zatem do jego kontroli uprawniony jest organ nadrzędny, rozpoznający odwołanie od decyzji głównej.

Organy oparły swoje rozstrzygnięcia na nieistniejącej ustawie odorowej, nie wskazując jednak na czym miałyby polegać sprzeczność planowanej inwestycji z przepisami prawa, nie precyzując o jakie przepisy prawa chodzi. Z uzasadnienia decyzji wynika jedynie, że planowana inwestycja może być uciążliwa zapachowo. Jednakże w żadnym miejscu uzasadnienia nie wyjaśniono w jaki sposób i na jakiej podstawie Organ ustalił, że eksploatacja projektowanego kurnika spowoduje wzrost uciążliwości, ale nie precyzuje o ile ten wzrost miałby nastąpić. Z całą pewnością nie można przyjąć aby wystarczającym uzasadnieniem decyzji Organu było samo zakwestionowanie obiektywności i wiarygodności raportu przedłożonego przez Skarżącego, należy bowiem zauważyć, że jego podważenie nie jest w żaden sposób umotywowane.

Odnosząc się natomiast do stwierdzenia, iż przedłożony raport nie obejmuje analizy emisji odorantów, które emitowane są z obiektu inwentarskiego wyjaśnia się co następuje: Podkreślenia wymaga przede wszystkim celowość toczącego się aktualnie postępowania, w tym sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko, tj. wykazanie przewidywanego dotrzymania standardów jakości środowiska. Kwestią powszechnie znaną jest to, że w przypadku tego rodzaju obiektów, najbardziej reprezentatywną substancją jest amoniak. Wykazanie dotrzymania standardów w zakresie tego zanieczyszczenia równoznaczne jest, co do zasady, z dotrzymaniem standardów dla pozostałych substancji. Konsekwencją powyższego jest określenie wskaźników emisji dla amoniaku w opracowaniach ministerialnych, czy też chociażby w obowiązującym Dokumencie Referencyjnym odnośnie BAT. Specyfiką odrębnych procedur, jak np. uzyskanie decyzji w sprawie pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, jest natomiast m.in. określenie dopuszczalnych poziomów emisji substancji, dla których osiągnięto stężenia imisyjne powyżej 10% wartości odniesienia. W konsekwencji w takim wypadku istnieje konieczność dokonania analizy dodatkowo np. dla siarkowodoru.

Toczące się postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. ocena o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwana dalej OOŚ), reguluje ustawa *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* [...]. Artykuł 66 ust. 1 ww. aktu prawa wskazuje m.in. na wymóg określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko, w tym na ludzi. Istotne jest jednak to, iż przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska nie należy odczytywać autonomicznie, tj. niejako w oderwaniu od pozostałych powszechnie obowiązujących aktów, w szczególności ustanowionych na wyższym szczeblu. Realizacja ww. przepisu wymaga zatem

jednoczesnego uwzględnienia najważniejszej normy prawnej, jaką jest niewątpliwie *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej*, w tym art. 7, który to stanowi: „*Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.*”

Podstawą dokonywanych analiz, w tym przez organy ochrony środowiska, są obowiązujące w polskim prawodawstwie metodyki referencyjne, a także wartości normatywne. W polskim systemie prawnym nie obowiązują natomiast szczególne normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. Przepisy prawa ustalają jednak wartości odniesienia substancji w powietrzu, które to wywołują ww. zapachy. Przedmiotowe wartości stanowią aktualnie jedyne obiektywne kryterium oceny.

Przeprowadzona na podstawie ww. metodyki analiza w zakresie dyspersji zanieczyszczeń w powietrzu (zawarta w *Raporcie*) wykazała przewidywane dotrzymanie ww. wartości odniesienia. W świetle powyższego, wykluczono znaczące negatywne oddziaływanie planowanej inwestycji na stan jakości powietrza, w tym w kontekście uciążliwości złowonnej. Dalsza analiza w tym zakresie wykracza zakres ustawowej oceny, a także stanowi jedynie formę uznaniową.

Poniżej przedstawiono przykładowe ustalenia ogólnodostępnych dokumentów w zakresie analiz i ocen dla tzw. odorów na etapie m.in. procedury OOS, które to w istocie obowiązują niejako „*od zawsze*”. Pismo Ministra Środowiska z dnia 23 kwietnia 2013 r., znak: BMzk-070-355/16026/13/MK, tj. stanowisko w sprawie problematyki dotyczącej powstawania nowych ferm drobiu w powiecie mławskim. „*Zwrócenie uwagi wymaga, że największym problemem, będącym główną przyczyną protestów związanych z eksploatacją ferm drobiu są substancje zapachowo-czynne pochodzące z procesu technologicznego. W chwili obecnej w Polsce brak jest możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji, gdyż nie istnieją odpowiednie akty prawne regulujące te kwestie. W świetle obowiązujących przepisów, jedyną możliwością analizy wpływu planowanego budynku inwentarskiego na stan jakości powietrza atmosferycznego pod kątem substancji odorowych jest sprawdzenie dotrzymania norm emisji przede wszystkim takich substancji, jak amoniak czy siarkowodór, pochodzących z procesu technologicznego i porównanie oszacowanych w przedłożonym raporcie wielkości emisji oraz imisji z normami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87). Jeżeli z przedłożonej dokumentacji wynika, iż planowany budynek inwentarski nie będzie powodował przekroczenia standardów jakości powietrza, regionalny dyrektor ochrony środowiska uzgadnia warunki realizacji takiej inwestycji.*” Dokument wydany przez **Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska** pt. „*Analiza prawna orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego w powiązaniu z orzeczeniami wojewódzkich sądów administracyjnych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko w sprawach wszczętych po 28 lipca 2005 r.*”, Warszawa, 2011 r.: „*Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 lutego 2010 r., sygn.. akt II OSK 223/09 [...] Sąd I instancji właściwie także orzekł, że unormowanie z art. 85 POŚ nie wprowadziło odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami lecz tylko przed określonymi substancjami w powietrzu. Należy podkreślić, że zapach czy też odór jest substancją niemierzalną. Zapachy, pomimo że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru.*” Przenosząc to na grunt skarżonego postępowania Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie wydając postanowienie o odmowie, nie wziął pod uwagę wytycznych organu nadrzędnego – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, w spornej kwestii.

W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż na podstawie obowiązujących przepisów prawa nie występują zatem przesłanki do zanegowania przyjętych rozwiązań, jak też samej inwestycji.

Reasumując, naczelną zasadą działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, a więc działania w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa, bez względu na subiektywną ocenę słuszności przyjętych rozwiązań prawnych. Podstawę materialnoprawną decyzji administracyjnej stanowić może tylko ustawa bądź przepisy wykonawcze wydane na podstawie i w ramach wyraźnego upoważnienia zawartego w ustawie.

Zaskarżona decyzja została wydana z powodów subiektywnie określonych przez Organ prowadzący postępowanie jak i organ opiniujący i uzgadniający. Społeczne i gospodarcze skutki tego naruszenia powodują, iż nie jest możliwe zaakceptowanie decyzji, jako aktu wydanego przez organy państwowe w praworządnym państwie, co w konsekwencji powoduje naruszenie zasady

praworządności i zasady pogłębiania zaufania do Państwa.

Zdaniem Wnioskodawcy brak jest przesłanek świadczących o rzetelnym bezstronnym i bezstronnym przeprowadzeniu postępowania przez Burmistrza Olecka Organ, zresztą podobnie jak Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pominął szereg okoliczności przemawiających na korzyść Wnioskodawcy. Przedłożenie przez Wnioskodawcę wyczerpującego Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wyjaśniło wszelkie przypuszczalne i teoretyczne uciążliwości związane z realizacją przedsięwzięcia. Zdaniem Wnioskodawcy, przedmiotowe uciążliwości w żaden sposób nie zagrażają środowisku, w tym zdrowiu i życiu ludzi. Jak wynika z uzasadnienia wydanej decyzji, Organ zinterpretował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób wybiórczy, co zgodnie z treścią przepisów postępowania nie powinno mieć miejsca, a nadto część istotnych dla toczącego się postępowania informacji zgromadzona w Raporcie w ogóle nie została poddana właściwej ocenie przez organ orzekający w sprawie.

Biorąc pod uwagę wszystkie podniesione wyżej okoliczności odwołanie jest w pełni zasadne. W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

Anna Jakubowska
Specjalista ds. ochrony środowiska
tel. 648 631 827 443, a.jakubowska@ekopolska.org.pl

(podpis)

EKOPOLSKA MOJZESOWICZ

Spółka Komandytowa

Gogolinek 22, 86-011 Wtelno

NIP: 967 135 48 53 REGON: 341296982

Otrzymują:

- 1) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie
- 2) a/a